

nak a levélüregben és hoznak majd gömbalaku kemény gyümölcsöt.

Ezen fának ragálytalavitó hatását örökzöld lombja zamatos illatának tulajdonítják, mely Lavendula olaj és kámfor szagra emlékeztet, hanem emennél kellemesebb.

Ezen illat a leveleknek aethericus olajtartalmából ered, mely lepárolás által kivonható és Eukalypt-olaj név alatt Dél-európa gyógytáraiban kapható. Ezen kívül használják a leveleket főzve theának, hidegláz ellen és pépformában mérges és veszedelmes sebekre.

Az Eukalyptus gyógykészítmények főleg lázas betegségek gyógyítására szolgálnak, ezen felül azonban tüdőbajok ellen is, kivált hol rothadt testrészt eltávolítása czéloztatik.

Az Eukalyptus tenyésztése tehát nemcsak egészségi szempontból kívánatos, hanem mert mint fa is igen becses, értékes és jövedelmező.

Fatermése a többi erdőkéhez képest ötszörösre becsültetik, gyors növése folytán, mert egy században ötször letarolható.

A fiatal törzsek rúdjai pompás távir dai póznákat szolgáltatnak, míg felnőtt törzsei a legjobb és legtartósabb hajóépületi fát adják, a minő csak Európában nyerhető.

Azok részére, kik ezen fával és tenyésztési viszonyaival bővebben és kimerítőbben foglalkozni óhajtanak, ajánlom Gimbert röpiratát az Eukalyptusról, mely Delajaye-nél Párisban 1870-ben jelent meg.

Balás Pál.

Könyvismertetés.

A növényország tankönyve, gymnasiumok sat. használatára, írta dr. Thomé O. W., magyarra fordította s helyenként jegyzetekkel kísérte Borbás Vince. Második kiadás. Budapest, Eggenberger-féle akad. könyvkereskedés (Hoffmann és Molnár). 1876. Ára 2 frt 50 kr.

Ismertettük már e munkát az első kiadás megjelenése után 1874-ben e lapok tizenharmadik évfolyamának X. füze-

tében. Az új kiadáson, — melynek oly gyorsan ismétlődő megjelenése akkori állításunk mellett tanuskodik, hogy t. i. hivatva van érezhető hiányon segíteni, meglátszanak a simítás nyomai. Némely pontok bővítettek, és új ábrák és helyesebb definíciók vétettek fel több helyen. Ismertetésünk alkalmával tett némely megjegyzéseinket is figyelmére méltatta fordító; bár nem ártott volna, ha azt nagyobb mérvben teszi; mert a helyes nomenclaturának megállapítása bizonyára nem egy ember műve leendő egyedül, s ha egymás véleményét fontolóra vesszük, azzal csak használhatunk a tárgynak.

Nem akarunk újra számosabb kifogással előállani, de megjegyzés nélkül még sem hagyhatjuk azt, hogy figyelmeztetésünk daczára az 52-ik lapon még mindig ott áll, mint valami értékes nyelvészeti fölfedezés, hogy a lesonkitott fák, a tölgy- és nyír sarjuhajtásai vágásoknak igen alkalmasak, s hogy Nógrádban a Niederwaldot vágásnak nevezik. Részemről szintén nógrádi ember vagyok, de annyit határozottan állíthatok, hogy sem ott, sem pedig széles Magyarországon sehol sem nevezik a Niederwaldot vágásnak; hanem mindenütt, a hol magyar ember erdőről beszél, vágás alatt letarolt erdőterületet ért. Közszerint felujulás*) után is, történt legyen az sarjakról vagy magról, vágásnak szokás azt nevezni megkülönböztetésül az öreg vagy lábas erdőtől.

Mi erdészek a sarjakról felujuló erdőt sarjerdőnek (Nieder v. Ausschlagswald) nevezzük, épen azon elvitázhatlan jognál fogva, mint a levágott törzsről kisarjadzott dohányt sarjudohánynak nevezik. Az ily erdő sarjából áll, mint állhat tölgy, nyír, bükk sat.-ból, s akkor mondatik tölgy, nyír,

*) Kérjük t. szaktársainkat, hagyjanak fel már a szerencsétlen alkotásu ujbolitás, ujbolitani, ujbolitó vágás sat. szavakkal, a melyek ép oly vizsás és fülsértők, mint a különbék és néhány más.

bükkerdő, tehát lehet sarjerdő, sőt ha magára a gyökre megyünk vissza, lehetne sarerdő *) is.

A harmadik kiadásban tehát, melynek mielőbbi megjelenését szívünkben óhajtjuk, a vágásokra vonatkozó jegyzetet czélszerű lesz kihagyni.

A munka első füzete, mely kezeink között van, csinos kiállítású, a metszetek szépek, a nyomtatás jó, olvasható, s az ár, tekintve a csekély számú magyar olvasó közönséget, valóban olcsó és jutányos; ajánljuk azon szaktársaink figyelmébe, a kik eddig még meg nem szerezték. *Illés Nándor.*

Vadászati tárcza.

Kevés érdekeset jegyezhattünk fel az elmúlt hónapról. Nem csuda, mert hiszen ki is beszélne most, ebben a nagy fegyverszünetben vadászatról?! — A nyulak örömteljes, békés farsangja ez! Csakhogy ebben az örömben van egy kis üröm is! Az a mult havi szeles idő és nagy hó, bizony harcra hívhatta a kis nyulfiakat. Itt-ott már a szalonkák is szállinkóztak, mártius 1-én Földvár körül lövettek az elsők, és ide Pestre a casino restaurateurjéhez küldettek, darabja per 4 frt, de nem fogadtattak el, mert hát hiába, mégis csak sok a mi sok. — Mártius 2-án Pesttől nem messze a haraszi szigeten is lövetett kettő. De az a nagy havazás, mely a közlekedést is sok helyütt megakasztá, egyidőre visszaterelte a

*) A székelyeknél divatozik sarang, néhol sereng, különösen a törzséről származó sarjak. Már egyszer ajánlottam e szót a középerdő aljfája helyett. Az értelem megfelel a kivánalomnak, s a szokás ily mellékértemény adását megengedi. A középerdő aljfája tényleg csakugyan sarjadék, és miután nem kell okvetlenül a főfa alatt állania, a sarjadzás lényegesebb tulajdonság mint az alulállás. Kérem tehát indítványomat tekintetbe venni. *Illés.*